

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR,

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q / J / 104 / News / 89

Established: 1941 A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol - 154 Jaffna, Friday 03 December 1993 No: 14

RIGHTS: BUSINESS EXALTED A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Island : Rs. 100/
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukoddai

Uduvil Girls' College Prize Day

The above function took place on Friday the 17th September 1993. Commencing at 3.00 p.m. in the College Hall. The chief guests at this function were the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan and Mrs. Jebanesan. The chief guests were conducted in a procession to the College Hall, led by Miss Sasini Sivayogam the Head Girl of the College bearing the College Flag, followed by the smartly clad College Band, staff and Principal of the College. The chief guests were conducted to the stage by the Principal and took their seats. The function commenced with prayer led by the Rev. A. Jeyakumaran, which was followed by the hymn "Great is your faithfulness" by everyone present. The function was presided by Mr. A. Kadirgamar, Manager of the College. The chief guests were garlanded by two small children of the College. Then a welcome recital made by three small girls of the Primary Department. This was followed by the Principal's Report. She welcomed all parents, friends, old girls and boys to their annual Prize Day and appreciated their presence. She also welcomed Bishop Jebanesan and Mrs. Jebanesan with much affection and regard, into the College community, as the newly consecrated Bishop of our Diocese, and head of her institution. She said that she was grateful to him for honouring them by his presence. She added that they were very much impressed by his dedication and commitment to the life and mission of the Church. Our Bishop was a great Tamil scholar, and published a number of books for the benefit of our people. They admired his knowledge on Theology, American Mission and in Tamil literature, and culture. It is a treat to listen to his speeches studded with wit and humour. His sermons have enriched everyone and had raised their spirits high. She also welcomed Mrs. Jebanesan, she said that Mrs. Jebanesan not only contributed much to the field of music to the Jaffna community but also devotedly participated in the unstinted service of our Bishop. In her report she stated that the number on roll at Uduvil was 1941. At the public examinations the

students of the College had performed quite well. 31 students gained admission to the University in 1992. On their performance in the August 1991 exams, one of her students has been awarded a scholarship to do engineering in Germany. At the 1991 Year 5 scholarship examination, Uduvil Girls' College won the highest number of scholarships in the district, totalling 48; and one of its girls secured the top marks in the district of 194 out of 200. During the following year, Uduvil secured 35 scholarships, of it a boy scored 190 marks out of 200. The College thus was commended by the Director of Education for its performance. Of the 101 pupils who sat for the G. C. E. (O/L) examination in December, 82 students had qualified for the G. C. E. (A/L) of which four girls obtained seven distinctions. At the G. C. E. (A/L) examination 1992 of 67 students who appeared for the examination, 50 have qualified for University admission. Two of its students have topped their batches in the first year at the University examinations. In addition one girl has obtained first class in the final B. Com degree, and one a second class in the MBBS final, and one second class in Physics Special. The Under 19, Under 17, and Under 15 P. T. Squads participated in the inter-schools competitions and won places of merit. In the District Competitions the Under 19 squad won the district championships and the Under 17 squad were the runners-up. The Under 19 and Under 17 Netball teams won the divisional and district championships this year. Two of its girls won the Under 19 championship at the circuit level. One of its girls also won the senior championship at the District Meet, and thus qualifying for the All-Island Athletic Meet. In April last year of the students who sat for the N. C. O. M. S. Examination 30 passed in the vocal exam and 33 in the dance examinations. In conclusion she thanked Mrs. R. P. Chelliah, Miss Namasiyayam, her tutorial staff, the Heads of Departments and Office Staff not forgetting the domestic staff for performing their duties well. Bishop Jeba-

(continued from page 4)

The Impact of Feminism on Buddhism and Christianity

This special biennial issue of Dialogue, an international Review for Buddhists and Christians published by the Ecumenical Institute in Colombo and edited by Prof. Dr. Aloysius Pieris, sj, offers a rich assemblage of very informative articles on Women and Sexism in the two religions.

Though feminism has begun to shake and renew Christianity from within, the impact of Women's struggle against patriarchy has not left its mark as yet in Buddhism. The Sakhyadhita Conference of Buddhist Women will be having its third session in Sri Lanka in October this year to strengthen the Women's Voice within Buddhism. Many Buddhist feminists in the West have been working on the problem for quite sometime. But a forthright response to the feminist critique of religion is only now beginning to be formulated in the many Buddhist women's movements in Asia.

This Special issue of Dialogue offers two very interesting Studies by two of the most outstanding Buddhist scholars in Sri Lanka Dr. (Mrs) Lily de Silva and Dr. L.P.N. Perera. Elizabeth Harris a Christian feminist with a PhD in Buddhism from the University of Kelaniya, Sri Lanka, seems to reveal, in her article, her own Christian experience as a woman and her empathetic understanding of Buddhism.

Fr. Aloysius Pieris, who holds a doctorate in Buddhist philosophy from the University of Sri Lanka and another in Christian theology from the University of Tilburg, allows the feminist critique to break into both religions, and proposes a theoretical framework for an Asian feminism that is consonant with the oriental character of both Buddhism and Christianity.

Bernard de Giv'e's sympathetic treatment of female monasticism in contemporary Tibetan Buddhism and M. Bajracharya's defense of the virgin-cult in Nepal refer to two contrasting positions women can occupy in the Asian religious scene. Ruben Habito offers an interlude; he dwells on "Buddhist-Christian Zen" which is practised under the

Jaffna Diocese of the Church of South India Annual Festival

The Annual Festival of the Jaffna Diocese of the Church of South India was held on Saturday the 25th September 1993 at Vaddukoddai. The programme for the day commenced with worship service and the celebration of Holy Communion at the Cathedral Church. The service was conducted for the first time at this festival by our new Bishop the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan. He was assisted by the Rev. A.A. Paul. The sermon was preached by the Rev. D. S. Thiagarajah, Principal of the Christian Theological Seminary, Maruthanadam. The litany was led and sung by Mr. G. Rajanayagam, the new Principal of Jaffna College, Vaddukoddai. The lessons were read by Mr. R. Paul Nesarajah, Miss C. V. Selliah, Principal, Uduvil Girls' College, and the Rev. V. N. Tharmakulasingam. The Revs. A. Jeyakumaran, A. V. Jesuthasan, S. C. Arnold and V. Rajkumar assisted in the Holy Communion. Tea was served at the Diocese compound to all present, after the service. Thereafter everyone proceeded to the Ottley Hall where the rest of the programme was conducted.

The exhibition conducted by the different Vocational Training Centres in the Peninsula was held in the classrooms opposite the Ottley Hall. This commenced at 10.00 a.m. and was conducted throughout the day. Sale of produce turned out by the centres too were held. An exhibition and sale of books and publications (continued on page 4)

auspices of Maria-Kannon-a Japanese Christian Cult of Mary in the image of the Buddhist female Bodhisattva, Kannon. The anthology ends with an account of a dialogue between Western Women of Buddhist and Christian persuasions on women and patriarchy. This conversation is bound to stimulate the Asian feminists of the two religions to enter into a similar dialogue, in the same spirit of openness, but in greater depth than among their Western sisters.

(Reproduction of a review by Marshall Fernandez, Director Ecumenical Institute)

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 154

03 - 12 - 1993

இதழ் 14

“குறிக்கோள் பிறழாது பேராயரானவர்
வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்கள்!”

“வாழ்க, பேராயர் வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன்” என்ற வாழ்த்துடன் எனது பாராட்டுரையைத்தொடக்க விழைகிறேன். தென்னிந்திய ஐக்கிய திருச்சபை ஸ்தாபிதமாகி நூற்றாண்டுகள் வருடங்கள் நிறைவுபெறுகின்றது. இவ்வேளையில் பேராயர், வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத் திருமண்டலத்தின் 3-வது பேராயராகப் பதவி ஏற்றுள்ளார். அவரை வரவேற்றுப் பாராட்டுவதில் ஏழாலை வடக்குத் திருச்சபை பெருமையடைகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் முதன் முத்த திருச்சபைகளில் ஒன்றான தெல்விப்பழைத் திருச்சபையின் ஓர் அங்கமாகவே பல ஆண்டுகள் ஏழாலை வடக்குத் திருச்சபை பெருகிவந்துள்ளது. எனவே புதிய பேராயரைப் பழமைவாய்ந்த ஒரு திருச்சபை வரவேற்றுப் பாராட்டுவது வரலாற்று நிகழ்வாகும்!

பேராயர் வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்கள் கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தில் திளைத்த ஒரு குடும்பத்தின் ஒளி வீளக்காக இன்று பிரகாசிக்கின்றார். அவர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள மிகச்சிறந்த கல்விமான் களின் வரிசையில் முன்னணி பெறுந்தகையுடையவர். அவர் பெற்றுள்ள அனைத்துப் பட்டங்களையும் எடுத்துக்கூற நேரம் போதாது. அவர் தலைநிறைந்த தமிழறிஞர், எழுத்தாளர், நூலாசிரியர், இலக்கிய இரசிகர், தமிழ்க் காதலர் அவரது திருமறைப்பேச்சில் தமிழ் மனம் கமழும். செந்தமிழன்னை திருநடனம் புரிவார். “கேட்டார்ப்பீனிக் குந்தகைய வாய்க், கேளாரும் வேப்பமொழி வதாஞ் சொல்!” என்ற வஞ்சுவர் குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக மிளிர் பவர். தமிழிலுள்ள அனைத்துச் சமய இலக்கியங்களையும் படித்துச் கவனத்தவர். அவரது ஆளுகையின் கீழ் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் யாழ்ப்பாணத் திருமண்டலம் தமிழ் நறுமணம் பிவிற்றும் என்ற பதிகையமில்லை. புலவர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் ஆதரிக்கும் புரவலராக அவர் மிளிர்வார் என்பது திண்ணம்.

புதிய பேராயர் இறையியற் பணிக்குத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கவேண்டும் என்னும் குறிக்கோளுடன் பல ஆண்டுகளாக இறை நோன்பு போற்றி இவ்வப் பேராயராக வந்துள்ளார். இவ்வேளையில் அவர் பெற்றுள்ள கல்வித் தராதரங்களுக்கு இவ்வுக்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் புகழும் பொருளுமிகப்பெரும் பதவிகளை அவர் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால் அவர் தமது குறிக்கோள் பிறழாது பணியாற்றி எழுந்த திருமண்டலத்தின் மூன்றாவது பேராயராம் பெருநிலை பெற்றுள்ளார், இன்று அவர் எமது ஆன்மீகத்தின்

தையாக விளங்குகின்றார். படித்தவர்கள் எல்லாரும் பெருமதிப்புக்குரிய சான்றோராக விளங்குவதில்லை. இஸ்ரவேலின் பெரிய குரவர்களில் ஒருவனாக விளங்கிய நிக்கோதேமுவே, இயேசு பெருமானை ஒரு இரவில் சந்தித்து “தேவனுடைய இராச்சியத்தைச் சுத்ததரித்துக்கொள்வது எப்படி?” (யோவான் 3:3-7) என்று பரிதாபமாகக் கேட்கின்றான்.

தென்னிந்திய ஐக்கிய திருச்சபையின் யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாநிதரின் முன்னாவது பேராயராகப் பதவியேற்றுள்ள வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்களைப் பாராட்டும் விழா ஏழாலை வடக்குத் திருச்சபையினால் 12-09-93ஆம் நாளில் 9 மணிக்கு நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் புதிய பேராயர் தம்பதிகளை வாழ்த்திப் பாராட்டுரை நிகழ்த்தினார். திரு. நடவேந்தன், அவரது உரை மின் முக்கிய பகுதிகள் இவை!

அவனுக்கு ஆண்டவர் அளித்த பதிலைக்கூட அவனால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை! பல, பெரிய, படித்த மனிதர்கள் நிக்கோதேமுவின் நிலையிலுள்ளனர். அவர்களுக்குக் கல்லாம் பேராயர் ஜெபநேசன் எமது ஆண்டவரை தமக்கே புரித்தான் பாணியில் நன்கு அறிமுகப்படுத்துவார். இன்று பல திருச்சபைகள் பரிசேயரார் கொண்டு வரப்பட்ட மகதலோனா மரியான் போன்றுள்ளன. அவற்றைப் புனிதப்படுத்தி, ஆண்டவரது பாடங்களில் வாசனைத் தைலத்தைப் பூசித் தனது நீண்டகூந்தலினால் ஒத்தியெடுத்த புனிதையனை மகதலோனா மரியாளாக மாற்றும் வல்லமை பேராயர் வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்களுக்குண்டு என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். முதலாவது பேராயர் கலாநிதி சபாபதி குலேந்திரன் அவர்கள் திருச்சபைகளைத் தூய்மைப்படுத்தித் தாமும் உத்தமமான தூய்மை வாதியாக மிளிர்ந்தார். துறவுநிலை நின்ற அப்புவிதர் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதிய நூல்கள் பல உலகளாவியவை. அவரது ஆளுகைக்காலம் திருச்சபையின் பொற்காலம். இரண்டாவது அத்தியட்சரான வண. டி. ஜே. அம்பலவாணர் திருச்சபைகளை சமூகப்பணிகளில் ஈடுபடுத்தினார். குடாநாட்டுக்கு வெளியேயும் எமது அமைப்புக்களைப் பெருக்கினார். உலகநீதியில் ஈழத்தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உரிமைப் போராட்டவுணர்வுகளை நியாயப்படுத்தினார். மூன்றாவது அத்தியட்சராகப் பதவியேற்றுள்ள வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்கள் மிகவும் புரட்சிகரமான கால

தெரிவு உன்னுடையதே

ஒரு மனிதன் ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை நாம் தெரிவுக்குடனே பிணைந்துள்ளோம். இதுவா அதுவா இப்படியா? அப்படியோ என்று பலவாயினும் எமது கிறிஸ்தவ வாழ்விலும் இதே தெளிவுகளை நாம் செய்யவேண்டியுள்ளது. ஆகவே பரி வேதாகமம் நாம் எதனை எப்படித் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகின்றது. இதனை I சாமுவேல் 18:1-5

I சாமுவேல் 23:14-18 பகுதிகளில் காணமுடியும். யோனத்தான் தாவிதுடன் உடன்படிக்கை பண்ணுகின்றான். ஆத்துமாவைப் போல நேசித்தான். மட்டுமல்ல I சாமுவேல் 18:4 இல்

1. தனது சால்வை; Robe:- இது படைக்கல உரிமை பெற்றவன். அதிகாரம் உடையவன் என்பதற்கு அர்த்தமுள்ள தன் சால்வையையே தாவிதுவுக்குக் கொடுக்கிறான். எனது படைக்கல உரிமை எனது அதிகாரம் அத்தனையும் உமக்கே எனக்கொன்றும் இல்லை என்று அர்ப்பணிக்கின்றான்.

2. தனது வஸ்திரம்:- இது ஒருவனின் தகுதி. அவன் வசதிகளின் அடையாளம். இதனையும் தாவிதுக்குக் கொடுக்கின்றான். இனித் தகுதிகள் வசதிகள் யாவும் எனக்கு அல்ல. உமக்கே.

3. தனது பட்டயம்:- இது யுத்த வீரனின் பாதுகாப்பு, அவனுக்கு வெற்றி கொடுப்பது பரி வேதத்தில் பட்டயம்:- தேவனுடைய வார்த்தைக்கு அடையாளம் அதாவது இது முதல் தாவிதே உனது வார்த்தைதான் இனிமேல் உனது வார்த்தைகள், உனது கட்டளை தான் எனது செயல் என்ற பாணியில் தனது பட்டயத்தைக் கொடுக்கிறான்.

4. வீச:- இதுபெலனுக்கு அடையாளம். அதாவது இனி என்னில் பெலன் இல்லை. உனது பெலன் தான் எனது பெலன்.

5. கச்சை Belt:- வீரத்திற்குத் தகைப் பட்டி அதாவது வீரன் என உறுதிப்படுத்தப்படுதல் இனிமேல் நானல்ல தாவிதே நீந்தான் வீரன். இங்கு யோனத்தான் தனது ஐந்து பொருட்களையும் தாவிதுக்கு அணித்துவிட்டான். இப்போது தாவிதுக்கு முன் யோனத்தான் ஒன்றுமில்லை. அதேபோல் இன்று நாமும் எமது இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவுக்கு முன் நாம் ஒன்றுமில்லை. இங்கு நாம் தாவிதை இயேசுவுக்கு அடையாளமாகக் காணமுடிகிறது.

கட்டத்தில் திருச்சபையின் தலைவராக வந்துள்ளார். அவரது ஆளுகையில் எமது ஆதினம் மேலும் விலகிக்கப்படவும், தமிழர் நாட்டியல்புகள் வளர்க்கப்படவும், கிறிஸ்தவ தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி மேன்மையடையவும், சமூகப்பணிகள் புதிய பரிமாணத்தைப் பெறவும் சமூகப்பணிகள் கனிந்து பயன் நல்கவும், இறையியல் மேலும் உன்னத நிலையடையவும் வழிநடக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த நல்ல எதிர்பார்க்கக் கூறாத பேராயர் வண. கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் அவர்களும், அவரது துணையாரும், பிள்ளைகளும் இயேசுரிடமிருந்து அருள் பழையில் நனைந்து நலம் பெற வாழ்த்துகிறேன். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இவ்வைபவத்தில் என்னைப் பாராட்டுரை பகர வைத்த ஏழாலை வடக்குத் திருச்சபைக்கும் எனது மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாவிது தேவனுக்குப் பிரியமானவன் என்றும் தேவனின் சித்தம் செய்பவன் என்றும் வேதம் கூறுகிறது. அதேபோல் இயேசு கிறிஸ்துவும் தேவனுக்குப் பிரியமானவன் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சவுல்:- இவனை இவ்வுலகத்தின் அதிபதிக்கு அடையாளமான வனாகக் காணமுடியும். இவன் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவன். ஆயினும் தேவனின் சித்தம் செய்யாத தினால் தேவனுடைய ஆவி அவனை விட்டு எடுபட்டுவிட்டதாலும் தேவன் அவனை விட்டு விட்டதாலும் இவனை இவ்வுலகத்தின் அதிபதியான பீசாசுக்கு ஒப்பிட முடிகின்றது. அதாவது ஹிசுபர் என்பவன் தேவனின் ஆராதனை நடத்திய பிரதான தூதன் அவனுக்குப் பெருமை வந்ததினால் அவன் தேவனால் தள்ளப்பட்டான். வேதம் கூறுவதனால் இவனுக்கு நாம் சவுலை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றோம்.

யோனத்தான் சவுலின் மகன் இன்று தாம் யோனத்தானின் நிலையில்தான் இருக்கின்றோம். உலகில் பிறக்கின்ற அனைவரும் பாவினாகப் பிறப்பினாலும் இந்த பாவத்தின் அதிபதியானவன் பீசாசு இருப்பினாலும் நாம் யோனத்தானை போன்று காணப்படுகின்றோம்.

யோனத்தான் தாவிதுடன் உடன்படிக்கை பண்ணிக் கொண்டான். I சாமுவேல் 23:17 “நீர் இராஜாவாக இருப்பீர். நான் உமக்கு இரண்டாவதாக இருப்பேன்”. இதனையும் அவன் அறிந்திருக்கின்றான்.

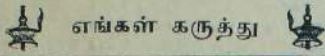
நாமும் இயேசுவின் இரத்தத்தினால் உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். I கொரிந்தியர் 11:25 கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தாலாகிய புதிய உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டவர்கள். மேலும் எபே 2:7 இன்படி, கிறிஸ்துவன் கூட இருப்போம். உன்னதத்தில் உட்காரும் சலாக்கியம் கிடைத்தது. மேலும் இயேசு இரண்டாம்முறை இராஜாவாக வருவார். நாமும் அவருடன் ஆனுகை செய்வோம் என்று அறிந்திருக்கின்றோம்.

I சாமு 23:18 இல் யோனத்தான் தாவிதுடன் உடன்படிக்கை பண்ணிக் கொண்டான். பின்பு தாவிது காட்டில் இருந்து விட்டான் யோசத்தானோ தன் விட்டிற்கு தன் தகப்பனிடத்திற்கு போனான். அதாவது ஆனுகை செய்யப்படி ஆவல் இருந்தது நன்றாகத் தெரிந்தும் இருந்தது. ஆனால் காட்டில் பாடுகள் மத்தியில் இருக்க பரிசுத்தமாக விருப்பமில்லை.

சகோதரனே, சகோதரியே நில். இன்று நீ யாகுடன் நிற்கின்றாய் உனது தெரிவு என்ன? நீ தாவிதுடன் சீப் வனாதந்தரத்தில் தங்கப்போகின்றாயா - சீப் என்றால் புடமிடுதல் என்னும் அர்த்தம் நீ புடமிடப்பட வேண்டும், தூய்மையாக வேண்டும் கிறிஸ்துவின் நிமித்தமும் கவிசேஷத்தின் நிமித்தமும் நீ பாடு அனுபவிக்க ஆயத்தமா. “அவரோடு கூட பாடு அனுபவித்தால் அவரோடு கூட ஆனுகை செய்யலாம் எனவோ கவிசேஷத்தின் நிமித்தம் நீ பாடுகளை இயோசு கிறிஸ்துவுக்காய் அனுபவிக்க ஆயத்தமா? அல்லது நீ சவுரிடம் அறியுது இப்பிரபுச்சுத் (3-ம் பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஓளி

எவ்வாறு மனிதன் உயர்ந்திடத் தன்னம்பிக்கை அவசியம்.
அவ்வாறே மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கும்
தன்னம்பிக்கை அவசியம்.

கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கியம்

இன்று நமது அத்தியட்சாதினத்தில் கிறிஸ்தவ இலக்கியம் மந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதனை நாம் வேதனையுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தென்னிந்தியாவில் இறையியல் கல்விகளின் மூலமாகவும் கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் துரித வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. கிறிஸ்தவ கவிதை, நாவல், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், வேதாகம விளக்கவுரைகள் நாடகங்கள் என்பன பெருந்தொகையாக வெளிவந்து கொண்டு இருக்கின்றன. ஆனால் நமது நாட்டிலே கிறிஸ்தவ நூல்கள் வெளிவருவது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது.

சென்ற நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ இலக்கிய ஆக்கத்தில் யாழ்ப்பாணம் தமிழ் நாட்டிற்கே வழிகாட்டி நின்றது. ஆர்னல் சதாசிவம் பிள்ளை கரோல் விசுநுதாம்பிள்ளை, ஏவாட் கனசசுபாப்பிள்ளை ஆகியோர் அரும்பெரும் தமிழில் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். பிறக்கள் நிச், எஸ். எஸ். ஏரேயியா ஆகியோர் சிறந்த கவிஞர்களாக விளங்கினார்கள். இவர்களுடைய கீர்த்தனைகள் இன்றும் இந்தியாவிலே விதந்து போற்றப்படுகின்றன. ஆனால் ஆங்கிலக் கல்வி, அரசினர் உத்தியோகம் தென்னிலங்கை நோக்கி நகர்வு என்பன தமிழ்ச் சமுதாயத்தை ஆக்கிரமித்த பொழுது எமது கவிதைப் பாரம்பரியம் சீரளிந்து போயிற்று.

இன்று நாம் தென்னிந்தியாவில் பிரகரமாகும் இலக்கியங்களை எதிர்பார்த்து கைகட்டி வாழ்பதை நிற்கின்றோம். இன்று நமது கிறிஸ்தவ சபையிலேயே ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் தமிழில் நூல்கள் வருவது மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. தமிழ் கிறிஸ்தவர்கள் வேதாகமத்தை தவிர வேறு எதனையும் வாசிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு காரணம் தரமான, கலையான, இலக்கியங்கள் அவர்களுக்குக் கிட்டாமல் இருப்பதேயாகும்.

இன்று நம்முடைய வாசிப்புகள் மத்தியிலே பலர் எழுதக்கூடிய வர்களாக இருக்கின்றார்கள். கிறிஸ்தவ இலக்கியத்துறையிலே அவர்களை ஊக்குவிப்பது நமது தலைவர்களின் கடமையாகும். நமது சமுதாயத்தில் காணப்படும் இலக்கிய வரட்சி நீங்க வேண்டுமாயின் எழுத்தாளர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் அளிக்கப்படல் வேண்டும். சிறுகதைப் போட்டிகள், கவிதைப் போட்டிகள் என்பன நடத்தப்படல் வேண்டும். சற்று அறிவு நிரர்ச்சியுள்ளவர்கள் மண்வாசனை பொருந்திய இறையியல் நூல்களை உருவாக்கலாம். இவற்றினை நம்மத்தியில் தோன்றி வளரும் புதிய இஸ்ரவேல் அல்லது திருச்சபை பெரிதும் விரும்பும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“அவர்களுக்கான இலக்கியங்களை உருவாக்குவது நம்மேல் விழுந்த பெரும் சுமையாகும்.”

கண்ணதாசன் படைத்த இயேசு காவியம் அல்லது தயானந்தன் பிரான்சிஸ் உருவாக்கிய வாழ்வளிக்கும் வள்ளல் அல்லது பொன்னு சத்திய சாட்சி உருவாக்கிய நெஞ்சில் கரந்த நீரோடை போன்ற உயர்ந்த இலக்கியங்கள் நமது பிரதேசத்திலே உடனடியாகத் தோன்றாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நாளடைவில் நமது ஆக்கங்கள் உயர்ந்த தரமுள்ளவையாய் வளரும் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் குறைந்தபொருளும் இக்கால கட்டத்தில் திருச்சபையாருக்கு வேண்டிய ருள ஆகாரத்தை உருவாக்குவது நமது கடமை என உணர்வோமாக. இப்பணியில் ஈடுபட்டு உழைக்க இறைவன் தாமே வல்லமை அருள்வாராக.

சாவகச்சேரித் தேவாலயத்தில் 5-9-93 அன்று நமது பேராயர் அதி. வண. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் ஆற்றிய அருளுரையின் சாரம்

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

ஞானம் என்பது வேறு அறிவு என்பது வேறு. சில வேளைகளிலே சிறு பிள்ளைகள் வயோதிபர்களை விட குழைகளாக இருக்கின்றனர். வேறு சில சமயங்களிலே பண்டிதர்களை விட பாமரர்கள் ஞானிகளாக இருக்கின்றனர். நாம் ஞானம் பெற வேண்டுமானால் அதனைத் தேட வேண்டும். அபாவத்தினால் ஞானம் வருகிறது அனுபவத்தினால் ஞானம் வருகிறது என்பது உரையாடுவதனால் ஞானம் வருகிறது. சிறந்த கதைகளை நாவல்களை வாசிப்பதனால் ஞானம் வருகிறது இல்லங்களிலே ஞானிகளையும் காண்கின்றோம். மூடர்களையும் காண்கிறோம் ஞானிகள் உள்ள சிறுவர் இல்லங்களில் சண்டை சச்சரவு ஏற்படாது ஏனென்று சொன்னால் ஞானவான் எந்தச் சூழலிலும் எப்படியான மக்களுடனும் இன்பமாக வாழ்வான். தமிழிலே ஒரு பழமொழி கூறுவார்கள்.

‘மூலனுக்கும் மூலனுக்கும் ஒரு வழி. ஞானிக்கும் மூலனுக்கும் இரண்டு வழி. ஞானிக்கும் ஞானிக்கும் மூன்று வழி’ ஏனெனில் ஞானியும் ஞானியும் நன்றாக விவகிப்போவார்கள் இடையில் உள்ள பாறையினூடாக இன்னொருவர் நடந்து செல்லலாம். ஞானவான், சின்ன வயதிலேயே பிள்ளைகள் ஞானவான்களாக

உள்ள சிறுவர் இல்லங்களில் சண்டை சச்சரவு ஏற்படாது ஏனென்று சொன்னால் ஞானவான் எந்தச் சூழலிலும் எப்படியான மக்களுடனும் இன்பமாக வாழ்வான். தமிழிலே ஒரு பழமொழி கூறுவார்கள்.

‘மூலனுக்கும் மூலனுக்கும் ஒரு வழி. ஞானிக்கும் மூலனுக்கும் இரண்டு வழி. ஞானிக்கும் ஞானிக்கும் மூன்று வழி’ ஏனெனில் ஞானியும் ஞானியும் நன்றாக விவகிப்போவார்கள் இடையில் உள்ள பாறையினூடாக இன்னொருவர் நடந்து செல்லலாம். ஞானவான், சின்ன வயதிலேயே பிள்ளைகள் ஞானவான்களாக

வேண்டும். நான் சிறு பிள்ளையாய் இருந்த போது ஒருவர் எனக்கு சொல்லித் தந்த பாடல் இப்பொழுதும் எனக்கு துணை நிற்கிறது. சொம்புள்ளதற்கு ஐந்து மூழும் குதிரைக்கு பத்து மூழும் வெம்புகரிக்கு காயிரம் தான் வேண்டும்.

வம்பு செறி நீங்கினர்

தம் கண்ணின் நிறம் காணாமல் நீங்குவதே நல்ல நெறி

ஆகவே நாம் எந்த நிலப்பரத்தில் இருந்தாலும் எந்த வயதில்லவர்களாக இருந்தாலும் ஞானத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

இயேசு பிரான் தேவ கிருபையிலும் வளர்ச்சியடைந்தார். சவிசேடங்களிலே தமது வழக்கத்தின்படியே சென்றார் என்று கூற்று அடிக்கடி காணப்படுகிறது.

வழக்கத்தின்படியே இயேசு பிரான் தனி இடங்களுக்கு ஜெபம் பண்ணச் சென்றார். சின்ன வயதிலேயே பிதாவினுடைய சத்தத்தைக் கேட்கவும் பிதாவினுடைய சித்தத்திற்கு சிறப்படியவும் அவர் பழகியிருந்தார். இன்னாலே தேவ கிருபை அவர் மேல் இருந்தது. கடவுளுடைய ஆசீர்வாதம் அதனை தேடுபவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது.

அவசரமும் சமூகத்துப்பு போட்டி சனம் நிறைந்த இவ்வுலகத்திலே கடவுளுடைய தயவை வேண்டுமென மிகச் சிலரேயாகும். ஒவ்வொரு நாட்களையும் மாலையும் நாம் ஜெபம் செய்ய வேண்டும் எனத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்கிறோம், இன்ன, இன்ன தேரத்தில் இன்ன இன்ன கடமைகளைச் செய்ய வேண்டுமென முடிவுசெய்கிறோம். ஆனால் வேலைப்பழு அதிகமானவுடன் அல்லது தேரம் போதாமல் வந்தவுடன் நாம் கைவிடுவது பிரார்த்தனையையே ஆகும் இதுவே நாம் தேவ கிருபையில் தாழ்ந்திருப்பதற்கு காரணமாகும். மாட்டின் ஊதர் ஒரு முறை கூறினார் எனக்கு இன்று அதிகமான வேலை இருக்கின்றது. ஆகையினாலே அதிகமான தேரம் நான் ஜெபம் செய்யவேண்டும். இந்த மனோ நிலை நமக்கு சிறு வயதிலே ஏற்படவேண்டும். சிறிய விடயங்களுக்காக நாம் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். பெரிய விடயங்களுக்காகவும் நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

தமிழிலே தேடாமல் கெட்டது உறவு என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். எந்த உறவும் தேடுவதனாலே வளர்ச்சியடைகின்றது. நம்முடைய உறவினர் பலர் வெளிநாட்டினர் இருக்கிறார்கள் அவர்களோடு நாம் தொடர்புகளை வளர்க்கா விட்டால் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யாமல் விட்டால் உறவு கெட்டுப்போய் விடும். கர்த்தரை கண்டடையத் தக்க சமயத்தில் அவரைத் தேடுங்கள். அவர் சம்பமாய் இருக்கையில் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள் என்றிது திருமறை. பிள்ளைகளை தேவபக்தியில் வளர்ப்பது பெற்றோருடைய கடமையாகும். கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை குறித்துப் பாருங்கள். அவர் மேல் நம்பிக்கையாய் இருக்கிற மனுசன் பாக்கியவான் என்று பெற்றோர்கள் உணர்ந்தால் பிள்ளைகள் தாமதமே பக்தியில் வளருவார்கள்.

இயேசு பிரானைப் போலப் பிள்ளைகளும் மனுசர் தயவில் விருத்தியடைய வேண்டும். ஒரு பிள்ளையினுடைய வளர்ச்சிக்கு மனுசர் தயவும் அவசியமாகும். நமது அயலவர் நினைத்தால் நம்மைக் குட்

டிச் வராக்கிவிட முடியும். மனுசர் மேல் அன்பாய் இருங்கள் என்று தான் இயேசு பிரான் அடிக்கடி கூறினார். கிறிஸ்தவ சமயத்திலே சாரம் என்னவென்றால் கரிசுவை என்பர். இதனை ஆக்கிலத்தில் (Concern) என்று குறிப்பிடுவார்கள். நாம் மனுசர் தயவைப்பெற வேண்டுமானால் மனுசரிலே உண்மையான ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களை நாம் விரும்புகிறோம் என்று வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

பேல் கானா ஜி (Carnegie) என்ற அறிஞர் நீங்கள் சிறந்த நண்பர்களைப் பெற வேண்டுமானால், நண்பர்களை பெற்றுக் கொள்ளுவதில் தலை சிறந்தவராகிய ஒருவரிடம் சென்று பாடல் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். யார் இதிலே தலை சிறந்தவர் என்றால் அது நாயாகும். (dog) இவர் செய்வதெல்லாம் நான் உன்னை விரும்புகிறேன் என்பதனைக் காட்டிக் கொள்ளுவது தான். வேறு ஒன்றும் அவருக்குத் தெரியாது. நாம் மற்றவர்களை உண்மையாக நேசித்தால் மற்றவர்கள் நம்மை நேசிப்பர். இதற்குச் செல்வம் தேவையில்லை, செல்வாக்கு தேவையில்லை. பிள்ளைகள் சின்ன வயதிலேயே மனுசர் தயவை பெற்றுக் கொள்ளப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். ஆங்கிலத்திலே ஒரு பின்வரும் வசனம் உண்டு.

Friendship is the most beautiful flower in the garden of life.

நாம் எந்தப் பெரியாருடைய வாழ்க்கையை எடுத்தாலும் அவர் மனுசர் தயவையாலே தான் முன்சென்றியர் என்று குறிப்பிடுவார். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு கல்லூரி அதிபர், ஒரு பேராசிரியர், ஒரு துணைவேந்தர், ஒரு தொழிலதிபர் இவர்களுடைய தயவையாலேதான் ஒருவன் முன்னேறியதாகக் கூறுவான். ஆகவே நாம் மனுசர் தயவை அடையச் செய்ய முடியாது.

ஆகவே பிள்ளைகள் வளர்த்தியிலும், ஞானத்திலும், தேவ கிருபையிலும், மனுசர் தயவியும் விருத்தியடைய வேண்டும். நமது நாட்டுக்கு வந்த மிசனரிமார்களுடைய நோக்கத்துடனேயே கல்லூரிகளை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுடைய இலக்கு திடகாத்திரமுள்ள கிறிஸ்தவ பண்பாளரை உருவாக்குவதென்பதாகும்.

Mascular christian gentlemen என்பதாகும். பிள்ளைகள் இப்படி வளர்வார்களானால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கும், திருச்சபைக்கும் நாட்டிற்கும் சிறந்த செல்வங்களாக விளங்குவார்கள்.

தெரிவு.....

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தின் அதிபதியுடன் சென்று உலக இன்பத்தை அனுபவிக்க விரும்புகின்றாயா? யாகோபு 4:4 உலக சினேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை உலகத்தின் சினேகிதன் தேவனின் பகைஞன் எனவே இன்று இப்போது உனது தெரிவு என்ன?

வா - வா நாம் சவிசேஷத்திற்காக கடர்வீடும் விளக்காக இருண்டு போன உலகிற்கு ஒளி கொடுக்க பரிவேதம் என்னும் வெளிச்சத் துடனும் பரி ஆவ என்னும் நிறைவத்தால் நிறைந்து பிரகாசிக்கும்போது எந்தக் காரணம் புயல்தன் வந்தாலும் அது கவிசேஷ ஒளியை அணைத்து விடாது யோனத்தானே வா நாமும் கிறிஸ்துதிரியாய் ஒளி வீசுவோம் இதவே நமது தெரிவாக இருக்கட்டும்.

EDITORIAL

ADVENT

Comfort my people.....speak kindly to Jerusalem and proclaim to her that her term of bondage is served...for she has received..... double measure for all her sins, Is 40 : 1, 2

The people of Israel were under Babylonian captivity. They were taken captive by their oppressors and kept in captivity in Babylonia - an alien land. They hoped that there would be peace very soon and that they would be able to return to their homeland. But seventy years had passed and there were no signs of peace.

They were dismayed, their hopes shattered and thought God has forsaken them forever. They realized that their forefathers and they sinned against the Lord and therefore they had to suffer in the hands of the oppressors. But oppression has been stretched too far; it was much more than anticipated. Have they suffered doubly at the hand of the Lord?

It was at this time, when they lost all hope there appeared a prophet among them. He was sent by God to comfort his People - Yes people have suffered doubly. They were made to walk two miles; they had to walk the first mile because of their sins; they had to walk the second mile too, not because of their sins but because their oppressors themselves were wicked. They were cruel and people of twisted tongues. So they went to the extent of dehumanizing those whom they oppressed. They were hated by the Israelites to that extent where everyone desired to dash Babylonian children against the rock. They even sang songs expressing their desires; they couldn't hide their feeling of contempt (cf. Ps 137.) They suffered that much.

The prophet proclaimed the coming of the Lord. It was advent in Israel during Babylonian captivity. Their war is ended. The Lord Himself will come to deliver them. They will very soon return home and dwell there peacefully. Unlike their exodus from Egypt, this one will be much easier. A highway will be laid from Babylon to Jerusalem; every valley shall be raised and every mountain brought low so that the road will be levelled and made smooth. They will walk into freedom much quicker than they expected. The Lord is coming - Advent.

Yes indeed this is advent to all who are oppressed, downtrodden, the marginalized and dehumanized. Those living in darkness shall see the light; those in poverty will be made rich. Those who suffer anguish shall be healed. Those living in anxiety shall receive hope; the dying shall receive life; the weak strengthened and those in captivity shall be redeemed. The Lord Himself will come to do it.

Advent - Coming of the Lord - The Lord is coming soon to make everything anew. Those who wait, let them await in hope. Jesus says 'Yes, I am coming soon! I am bringing my reward with me.'

Uduvil Girls'.....

(Continued from page one)

nesan in his remarks congratulated the College on its excellent all round performance. He said that the Diocese was proud of having Uduvil Girls' College, the first Girls Boarding School established in South East Asia. He referred to Mrs. Miron Winslow who initiated women's education theme in Jaffna. Also to the great missionaries like Miss Eliza Agnew, Miss Susan Howland, Miss Lulu Bookwalter, and our own Miss A. H. Paramasamy. The school had grown from strength to strength. He recalled that both his parents had been teachers at this College, and his late mother was very proud of her College and had great admiration for it. He observed that attention to the development of the students' mind, the

students should be taught other skills where the heart and the hands be put into development of home and society. Nowadays students spend little time at home where the family love is developed and shaped as most of their time is spent in schools and tutorials, affecting the close relationship with their parents. This affects the child emotionally and causes insecurity and great strain in them. Children have less leisure and recreation. The present education system has to be changed to enable the children to be more relaxed and find time in developing their other skills and talents. He promised to provide the necessary facilities for the opening of fine arts and other allied subjects at this College.

This was followed by a variety entertain-

Jaffna Diocese.....

(Continued from page one)

ons by the Diocese and Jaffna College held here. The programme at the Outley Hall commenced with a variety of selections of lyrics and spirituals played by the Jaffna College band.

The performance was of very high standard. There was complete harmony of all the instruments and they blended very well. Mrs. Jebanesan who was responsible for the training of the band should be congratulated for her excellent efforts. We expect more western music and items during Xmas time. This was followed by the 'Patti Mandram' between two teams led by the Rev. V. Rajkumar and the Rev. A. V. Jesuthasan on 'which was important; preaching the word of God or venturing into social service projects.' Those who argued for preaching of Good News were the Rev. V. Rajkumar, Mrs. K. Bavasingam and Mr. P. Pathmathaneswaran. Those argued for venturing in social services were the Rev. A. V. Jesuthasan, Mrs. Sunitha Jebamohan and Mr. D. S. Solomon. The contest was conducted by the Rev. D. S. Thiagarajah who made the event very entertaining with much wit and humour. He introduced the contestants giving each of them the challenge put forth by the previous speakers. The contest was well matched and fought with much enthusiasm. In summing up the entire debate he congratulated every speaker for that person's presentation and argument. The verdict which he gives is not on which is important but on how the given subject

ment by the students of the Primary, Middle and Upper School. They were of very high standard and a treat to the eyes. Oriental and western dances, action songs, and 'Kummi' were performed. The next item was the distribution of prizes for the students who performed well in their different skills and subjects by Mrs. Jebanesan. Special prizes, trophies and challenge shields were given to the students who performed best.

The Chairman Mr. A. Kadirgamar in his remarks traced the history of the College and the high standard it maintained in the different fields. He said he was proud to be the Manager of the institution, which is the oldest Girls Boarding School in South East Asia. He wished the College well and prayed that it would continue to maintain the high standard and discipline which it holds. The vote of thanks was proposed by Miss Sasini Sivayagam the Head Girl of the College. In conclusion she requested that the following Monday be declared a holiday, which was granted by the Bishop amidst loud applause by the students. The proceedings came to a close with the singing of the College song and Benediction pronounced by the Bishop.

was presented. It was his opinion that both 'Preaching the Word of God', and 'Venturing into social services projects', were equally important. They both should be taken together and not to be separated from each other. In giving his verdict he said that although both teams ran neck to neck at this contest, the team which argued that 'Preaching the Word of God was more important' won the contest by a narrow margin.

A short drama on 'The Good Samaritan' was staged by the youth of the Sandilipay church. This was followed by the lunch interval. Lunch was served for all who participated at this function.

The programme for the afternoon commenced at 2.00 p.m. at the Outley Hall. The drama competitions, between the Homes, run by the Diocese were conducted. One was moved very much, to see the poor children deprived of comforts of home life, family love, some who are orphans and some crippled, when provided the basic necessities of life, perform so well and showed out the hidden talents which they have.

Their performance was of a high class. The themes selected for the dramas were also commendable. The Wardens and Teachers are to be congratulated for their efforts in staging such high quality dramas, suited to the present situation here in this part of the country. The Mathuram Kulandran Challenge Shield was won by Harriet Winslow Girls' Home, Pandateruppu. The cup for the best actress too was won by Harriet Winslow Girls' Home, Pandateruppu, while the best actor's cup was won by Eliyathamby Girls' Home. The most interesting event of the day was the soccer match played between the pastors and laymen of the Diocese. However, with mutual consent between the two teams each team was composed of a mixture of both pastors and laymen. It was a rare sight to see the pastors out of their cassocks, donning a mini shorts, and the over 50's from both teams, battling out in the middle to get at their 'Old Forms.' It was a battle between speed and kicks, the over 59's had a time rolling over on the ground, after missing getting of the ball. Both teams played their part well because only one goal was scored in the match. This was followed by another friendly match. The Netball match between Pandateruppu Girls' Home and the rest followed this the younger team won the match. The day's proceedings came to a close with tea served at the Church grounds. It was very encouraging to see the Church full, during morning service where about 600 communicants and about 1200 persons participated. Those responsible for organizing the service order, exhibition, 'Patti Mandram' food and tea, Drama competitions and Games should be congratulated for their excellent arrangements.